

[Mieleltäni sairas](#)

Aloin oireilla masennusta ja ahdistusta jo 5-luokalla. En tuolloin kertonut siitä kenellekkään. Ajattelin, että kaikki oli normaalia. Vähän myöhemmin aloin viiltelemään. Jäin jo ekoista viilloista kiinni. Ja se tapahtui niin, että äitini kysyi mitä kädessäni on. Olisin halunnut valehdella, mutta en pystynyt ja purskahdin itkuun. Siitä lähtien kävin koulupsykologilla. En kuitenkaan kokenut psykologia hyödylliseksi ja minua vain ahdisti mennä sinne, joten jätin sen joskus väliin. Jatkoin viiltelyä salaa. Yhtenä iltana kaikki kuitenkin muuttui. 6-luokan keväällä, illalla, olin katsomassa telkkaria omassa huoneessani. Yhtäkkiä teki mieli satuttaa itseäni. Otin terän esiin ja vedin jalan täyteen viiltoja.

Verenvuoto ei kuitenkaan loppunut niin pian kuin olin ajatellut. Menin hakemaan paperia vessasta. Siinä sitten tajusin olevani kusessa kun kaikki veri valui janana lattialle. Tiesin jääneeni kiinni. Huusin äitiä itkuisena ja hän säikähti näkyä. Äiti laittoi jalkaani sideharsoa. Lähdimme melkein samantien sairaalaan, koska vanhempia pelotti, että tekisin itselleni lisää pahaa. Sairaalassa minut pakotettiin psykiatriselle osastolle. Olin jo suunnitellut karkaavani silloin, kuin kävisimme kotona hakemassa tavaroitani. En kuitenkaan saanut mennä enää kotiin hakemaan edes yöpukua. Jäin samantien sinne itkuisena, ilman puhelinta ja vanhempia. Olin osastolla noin viikon.

Osastojakson jälkeen olen voinut vähän paremmin. Nykyään olen jo pian menossa 8-luokalle. En ole viillelyt ainakaan vuoteen. Haluaisin edelleen satuttaa itseni, mutta

lisäksi haluan satuttaa muitakin. Jos kerron tästä jollekkin niin he uhkaavat tekevänsä rikosilmoituksen, tai muuten vaan haukkuvat sairaaksi.. Luuleeko ne, että voin sairaudelleni jotain? (minulle siis todettiin joku masennuksen ja ahdistuksen sekoitushomma silloin osastojakson yhteydessä.) Kiitos jos luitte <3